

Forhandling

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Det beslutningsforslag, som vi her har til behandling, falder i to dele.

Første del handler om, at reglerne for skolefritidsordninger skal harmoniseres med reglerne for dagtilbud oprettet efter bistandsloven, og anden del handler om den indholdsmæssige kvalitet i SFO-ordningerne.

Første del af forslaget ligger i forlængelse af den debat, som jeg i marts måned i sidste folketingssamling havde med den ene af forslagsstillerne, nemlig hr. Villy Søvnald, og hvor vi på baggrund af hr. Søvnalds spørgsmål nr. S 1686 og S 1687 bl.a. diskuterede normeringen og lokaleforholdene i samt forældrebetalingssdelen af skolefritidsordningerne.

Mine bemærkninger til beslutningsforslaget ligger naturligvis på linje med, hvad jeg svarede i marts måned:

Normeringen og indretningen af SFO er fortsat et kommunalt ansvar, og loven giver mig ikke mulighed for at fastsætte regler på området. Ministeriet har dog i sin vejledning nr. 159 om skolefritidsordninger bl.a. fremhævet, at kommunerne i samarbejde med forældrene bør indrette skolefritidsordningerne i overensstemmelse med de lokale ønsker og etablere SFO på en måde, der er fuldt betryggende for børnene. Den socialpædagogiske ekspertise, der er til rådighed i den sociale sektor i kommunerne bør inddrages ved tilrettelæggelsen af disse ordninger.

Under forårets debat fremhævede jeg også to forhold, som jeg anser for meget vigtige: dels at man som hovedregel må have tillid til det kommunale selvstyre, hvor kommunalbestyrelsen har hovedansvaret, dels at det er en forældrevalgt skolebestyrelse, som har indflydelse på tilsynet med skolefritidsordningerne, og det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik.

Det har siden 1987 været Folketingets holdning, at det er vigtigt, at der ved siden af de kendte tilbud under bistandsloven også er tilbud, der er mere smidige og fleksible, og det er jo det, skolefritidsordningerne kan være.

I den forbindelse bekymrer det mig naturligvis, at der er en række kommuner, der i vidt omfang har meddelt sig selv dispensation fra bygge Lovgivningen, bl.a. på en sådan måde, at forholdene på visse skolefritidsordninger har været uholdbare. Det problem er dog taget op

af boligministeren, og det kan jeg naturligvis kun være helt tilfreds med.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om forældreindflydelse i disse ordninger, kan jeg igen henvise til debatten i foråret, hvoraf det fremgik, at skolernes ledere har svaret for disse ordninger, og at skolebestyrelserne varetager tilsynet med skolefritidsordningerne, samt at forældrene har flertallet i skolebestyrelserne. Og selv om forældrene ikke vælges ud fra, om de har børn i SFO, så mener jeg dog, at den store forældrerepræsentation i skolebestyrelserne skaber muligheder for, at driften af ordningerne kan tages op.

Ministeriet har i øvrigt netop udsendt det første af i alt otte hæfter, der skal øge kendskabet til de kompetencer og muligheder, som skolebestyrelserne har, og heri indgår naturligvis også tilsynet med SFO.

Sluttelig nævner forslaget i punkt 1, at der skal fastsættes regler for forældrebetaling, og selv om bemærkningerne til forslaget ikke direkte omtaler forældrebetalingen, så ved jeg jo, at både hr. Søvnalds parti og hr. Søvnald ønsker ligestilling med reglerne for forældrebetaling til dagtilbud oprettet under bistandsloven, altså maksimalt 30 pct.s forældrebetaling i forhold til driftsudgifterne.

Jeg har tidligere lovet hr. Søvnald at holde øje med udviklingen, og jeg hører også fra tid til anden om betydelige stigninger.

Dér må jeg dog også henvise til mit svar til hr. Søvnald på hans spørgsmål nr. S 1042 fra januar 1997, hvori jeg fremhævede, at kommunerne ikke frit kan fastsætte forældrebetalingen, men at denne skal afspejle servicetilbudene og standarden i skolefritidsordningerne.

Det gælder også, hvis der i en kommune ikke eksisterer alderssvarende tilbud i henhold til bistandsloven. Her kan der så skeles til, hvad en tilsvarende plads i nabokommunen koster, eller der kan sammenlignes med diverse statistikker vedrørende en gennemsnitsbetaling på landsplan.

Efter disse måske lidt mere tekniske udredninger vil jeg sige noget om forslagsstillerens andet punkt, nemlig om den indholdsmæssige kvalitet:

Som forslagsstillerne selvfølgelig ved, er jeg i vidt omfang enig i deres synspunkter, og arbejdet med programmet »Folkeskolen år 2000« er nu gået i gang, og særlig programmets femte punkt med titlen »En god start – det fælles grundlag« imødekommer en lang række af for-